בממזרת מדרבגן. ויו ביוצא בו (יה) מא) הכל הם זינהה

ואח"כ בא בעלה עליה אין הולד ממזר (מרדכי סוף החולץ):

כשרות מעורכים כו לפיכך כח כ אסור אף בשפחה כמ ובניו

כבו לעולם:

ישראל שנשא ממורת או ממור שנשא ישראלית הולד

פ ממור לעולם:

יאם מבו עבו"ם ועבד שכאו על הממורת הולד ממור ? ואם

ל מו כשר ש ופגום לכחונה: ב מו ממור חבא על העכו"ם הולד עכו"ם ואם נתגייר חרי הוא כישראל ^{בד} ואם בא על השפחה הולד עבד נשתחרר ה"ח כן חורין (כ) ^{בד} ל לפיכך לא ממור ¹ נושא

7%2

באו על בת ישראל בין פנויה (בנ) בין אשת איש הולד ל באו על בת ישראל בין פנויה (בנ) בחונה:

מי שחציו עבר וחציו כן חורין שבא על אשת איש:

(ים) חולד ויאן אין לו תקנה מפני שצד ממזרות וצד

סוף פרק החולדיי שהכיאו דברי ה"ח דכתב דמסוטה (פי' שבא בעלה עליה

סמר שונתה) היי ממור מדרבנן ימביה רחיה מידי דהוה החשה שהלך בעלה

למ״ה ואמרו לה מל בעלך וושאת יאח״ה בא עליה בעלה הולד ממזר ותלא

סי' מ"ב כתב שדעת הרמב"ם שאפינו בביאת השני אחר שגירשה הראשון נא

היי ממור מדרבנן הפך דעת ר"י ועוד יתבארו דינים אלו לחמן סי' י"ו סעיף

נ"ו: (יה) אבה אם זינתה ואח"ב בא בעהה עדיה. דין זה מוזכר במוספו' (ביכמו'

דמ"ע בד"ה סוטה הנ"ל והרא"ש סוף פרק החולן דלא כר"ח שפסק בסוטה

דהוי ממזר מדרכנן ולא ידעתי למה הכיא הרב דין זה בשם המרדכי לבדו:

לד (ימי) הולד אין לו תקנה. עיין מ"ם הרב רמ"ע בתשובותיו סי' קכ"ה שלדעה

רש"י יש לו תקנה דממור גמור הוא ומותר בשפחה ודברי רש"י יותר מוסכמים

מדברי הרמב"ם: כ (כ) לפיכך ממור נושא לכתחילה שפחה. אבל ממורת לעבד

סולד סולך אחריה ואין תקנה לולד וא"כ אפשר דאסורה לו לדעת הרמב"ם

שנתגרשה משני היי ממזר דרבנן דאו לא שייך לחשש זה ואפ"ה אסרי בבת ישראל ע"כ

משים קנס בעלמה עיין מ"ש הרא"ש תחלת פרק האשה שהלך בעלה למד"ה יעי סי

ר"ז ס"ק ק"ע ככ"ב וכסר ע"ז ס"ק כ"ג ככ"ש מ"ש ועיין כנה"ג סימן ר"ז וכהגהת כ"י

מזה ומוה ומאי ראייה הא התם לא

הוי ממור רק קודם שנתגרשה מהשני

דמחוי כא"א ואדרבא מדלא הוי ממזר

מן הרחשון לחתר גירושי השני חש"ג

דמ"מ בוטה היא ש"מ דפשוט להם לבעלי

התוספית שהוא ממזר לעולם מן הראשון ע"כ הוצרכו לחלק (מחמת טעם

מחר) דהתם הטעם משום קנם (ר"ל

דהתוספות חולקים על ר"ח ומה שמביה

ר"ת ראיה מידי דהוה ממול מן

הראשון שבא עליה אחר פנשא׳ לשני

מתרלים התוספות דשאני התם גבי

בעל משום חנם הוא דהוה ממור כי

היכה דתידוק ותנסב׳ הבל גבי סוטה

לא שייך לחונסה כי היכא דלא תונה

תחת בעלה וע' בתשובות הרלב"ה

בית שמואל החשה דף פ"ז ותוספות ס"פ החולן והרח"ש לכן הודם שגרשה השני עדיין

> תיספות שם כשם ר"י מן השני הוי ממור אף אחר גרושי הראשון מידי דהוי מן הראשון ממזר ה"פ כמו מן הראשון הוי ממזר קודם הגט של השני משום קנם כן הוא נשני אפי׳ אחר גירושי הראשון דעדיין לא בטלו מעשיה אבל אם גירש הראשון והשני חנתה מן השני פשיטה לכ"ע הין ממור מן השני וע"כ צ"ל הרחיה של תום׳ קחי אם נולד מו הראשון קודם הגט דאל"כ מנ"ל לתוס' דפשוט ייתר דהוי ממזר לחחר / הגט ובהג"ה פריסה ובח"מ ל"ד בוה והבינו מתוספות הנ"ל מן הראשון הוי ממור אפילו אחר גירושי השני וליתה שוב ראיתי בחדושי לחם אבירים פי׳

מהר"ל ב"ח סי" מ"ב ומה שהביה בח"מ רחיה מתוספות ס"ב החולץ ל"ד כי מוס׳ שם כתבו אליבא דר״ח דס״ל אם זנתה תחת בעלה והולידה מבעלה הולד ממזר ולדידיה פשיטא אם נשאת לא' וגרשה והולידה אח"ן מבעלה הולד ממזר אבל אנן לא קיי"ל כר"ח ואין הולד ממזר והכל תלי בזה אם מעשיה קיימים עדיין מ״ה אם גירש השני וצא עליה הבעל אין הולד ממזר. כחב בד"מ בשם תשו' ח"ו חשה שהיתה נשוחה וחח"כ היתה בחוחת גרושה וכח סיה עדים אלה קול ואח"כ סולידה ויצא הדבר בהיתר: יד בח. אפור אף בשפחה. בש"סי איתה אותו ולד אין לו תקנה בכת ישראל משמע דמותר בשפחה והרמב"ס בי דחין לו תחנה כלל חפילו בשפחה כיון מלד עבדות הוח כשר. ולכחורה קשה למה הוח חסור בשפחה וממזר מותר בשפחה משום תקנת

הבנים היינ יהיה מותר בשפחה בשלמה לפעם של הר"ץ י"ל בזה לא שייך לימר דקדש ישומד אלה לפעמה דהרמצ"ם קשה ועיין תשו' רמ"ע ס" קכ"ה: פשר ובניו פטותו. דאין לישא שום אשה אלא גיורת וכן (במה) (במו) אינה יכולה לישא רק לגר יבטו ממושם כמ"ש בסעיף כ"ד ושם יתבאר בס"ד: יש א. הידד בשר. דקי"ל כל מקום שאין קידושין ולא קריען כי תהיינה לא קריע וילדו לו ש"ס ס"פ האומר": בא. משור גושא דכתחדה. לשון הרמב"ם פט"ו ולא

השני נתעברה מן הרחשון לה הוי ממזר דחפי׳ מחזיר גרושתו לה הוי ממזר חבל חס בה

עליה השני אחר שגירשה הראשון אפ"ה הוי ממזר מדרכנן כמ"ש בש"ע פימן ר"ד פעיף

מעשיה קיימים לכן הולד ממזר מרחשון הבל החר גירושי השני דבטלה מעשיה לא קנסוה אותה אבל אם גירש ראשון וילדה מן השני לכ"ע הוי ממזר דעדיין שייך קנם כמ"ש בתוספות ר"פ האשה רבה ובטור ס"ס י"ו ומ"ש

דברי תיס' כוותי' וכן היה בתקובת

8"=27 718"2

תנהות דעק"א
יצ ון סר "פ תודה בד". ניג והרש
וביטה הכל על לדל לכ ניבל כון
ללץ ון הושון זה ללחלה לון הולד
מחור עין תובלות הכל בתחום כוללה
חלון ל" לל הול "!"

חנק כי הות די: 2] כ"ל "ביכך מפור דישא "בתחי". נייב ולפיני מפק תמחר רדכ"י בתפוכת כיי קפ"ח ושיין תפוכת פני תפס ח"ג כיי לד הפיג ש"ו ועיין כיי זה פל"ו:

חבמת שלמה

נ"י הרמב"ם וב"י וב"ה. והפריסה והח"מ חלקו וכתבי משמעות לשון התוס' ר"פ האשה רבה דף פ"ז ש"ב ד"ה הולד ממזר מזה ומזה כו' משמע דמראשון לעולם היי ממזר

סי׳ תקל״ד. ינסי׳ ק״נ בהגהת הטור סטיף ה׳. ישיין הרלנ״ה סימן מ״ב. ובתשובה מהרה"א בשין סימן קל"י. והר"ם גלאנטי שימן ק"ך. גם את זה ראיתו מה שרולה הכ"ב לדקות הראיה של המ"מ שהביא מתוס' דף מ"ט ע"ב ע"ש ולא הבנתי דא"כ למה דחי תוס' והרא"ב דלא דמי דסתם קנסוה ובי ע"ש למה לא דחו כפשוטא דהתם נמי כן באשה

המת ברוכום התאון השת את המת בתימות התאו במת המת בתימות התאון הוא התאורים הוא להר ברוכום המת בתימות התאו במת המת בתימות התאורים הוא להר ברוכום המת בתימות התאורים הוא המת בתימות התאורים הוא התאורים המת בתימות התאורים הוא המת בתימות התאורים התאורים

בן סילה העולה מלמס נהרכה ותקנה און אין ...

בין התספור הכבודות היה באן בספול מבודרות הדא אוי פועיליי נידער בי דא רועד רדובו רייני בי על האל להבי בזה היה באן בספול מבודרות הדא אוי פועים כדי בי יויעד רעייני בי די אייעד בי וויעד עובד עד יויעד הפביב כדי וויעד בי וויעד אייעד עם דבריים בי וויעד בי וויעד אייעד בי וויעד אייעד בי וויעד בי ווי